

LET US
BREATHE THE
FRAGRANCE DIVINE

દિવ્ય સૌરભ
અનુભવીએ

Compiled & Edited by
Rev. Shri Narayanbhai G. Thakker

Omni-Beneficial Series - 27

SHRI SWAMINARAYAN DIVINE MISSION

AHMEDABAD - 13

Emblem of Shri Swaminarayan Divine Mission

The Emblem depicts the lotus-feet of Lord Shri Swaminarayan. There are sixteen signs referred to in Samudrik Shashtra as the signs confirming the divine origin of God, the incarnate.

* Nine signs in the right foot.

Swastika stands for the auspicious Figure of God.

Astakona (octagon) suggests that the divine compassion is constantly flowing in all the eight directions: North, South, East, West, South-East, North-East, South-West and North-West.

Urdhvarekha indicates continuous progress of souls by the divine grace.

Ankusha (the spur) indicates that the Supreme Power, the cause of all causes controls everything and it also suggests that we must restrain the inner enemies.

Dhwaj (a flag)	or Ketu stands for the spiritual victory of God, the absolute form of Truth.
Vajra (weapon of Indra)	stands for the prowess of God which destroys the weaknesses of the souls and frees them from the fear of time, actions and delusions.
Padma (the Lotus)	symbolises the tenderness and compassion of God which helps the devotee attain detachment from the mundane life, the way a lotus remains unaffected by water.
Jambu (rose apple)	symbolises the sap of divine joy that one receives from communion with God.
Jav (barley)	confirms that God takes care of the crops and the needs of those devotees who are in communion with Him and who perform non-violent Yajnas by offering foodgrains such as barley, sesame seeds etc. to the Holy Fire.
	* Seven signs in the left foot.
Meen (fish)	asks us to reach God, the source of the spiritual energy, the way a fish swimming against the current, reaches the source of a stream.

Trikona (triangle)	symbolises liberation of the soul from the mental, physical and mundane problems and difficulties. It also stands for the need to free oneself from the trial of Ishwar, Maya and Brahman and to remain steadfast in Parbrahman the ultimate reality.
Dhanush (bow)	defends the faith by protecting the devotees against evil influences.
Gopada (foot-mark of cow)	suggests the beneficial qualities of cows as well as of the saints who are dear to God.
Vyoma (the sky)	signifies the infinite and detached all-pervasiveness of God.
Ardhchandra (the crescent)	shows that the way the moon increases slowly and gradually, one can attain perfection through patient meditation of God.
Kalasha (the pot at the top of a temple)	stands for the supremacy and absoluteness of God.

Keeping the divine signs depicted in the emblem of the Mission before our eyes, we have been conducting spiritual activities for the welfare of mankind through our Gnan-Dhyan-Seva programmes. We bow down to the lotus-feet of Shri Hari and pray for His divine guidance and assistance in the fulfilment of our mission.

150 Divine Pearls of Wisdom
By
Anadi Mahamukhtaraj Shri Abjibapashri

Under the auspices of
Shri Abjibapashri Sardh Shatabdi

Organised by
Shri Abjibapashrini Chhattri, Baladia, Kutch

Let us breathe
the
*F*ragrance divine

(દિવ્ય સૌરભ અનુભવીએ)

Compiled & Edited by
Rev. Shri Narayanbhai G. Thakker

Omnibeneficial Series

27

Shri Swaminarayan Divine Mission
Ahmedabad - 13

Shri Swaminarayan Divine Mission
Omnibeneficial Series
Publication Committee

Inspiration & Guidance
Rev. Shri Narayanbhai G. Thakker

© Shri Swaminarayan Divine Mission, Ahmedabad
(Regd. No. E/4546/Ahmedabad : 1981)

First Edition
Copies : 5000
V.S. 2051, Prabodhini Ekadashi
13 November, 1994

Price : Rs.5/-

Publisher
Shri Swaminarayan Divine Mission
8, Sarvamangal Society
Naranpura, Ahmedabad - 13

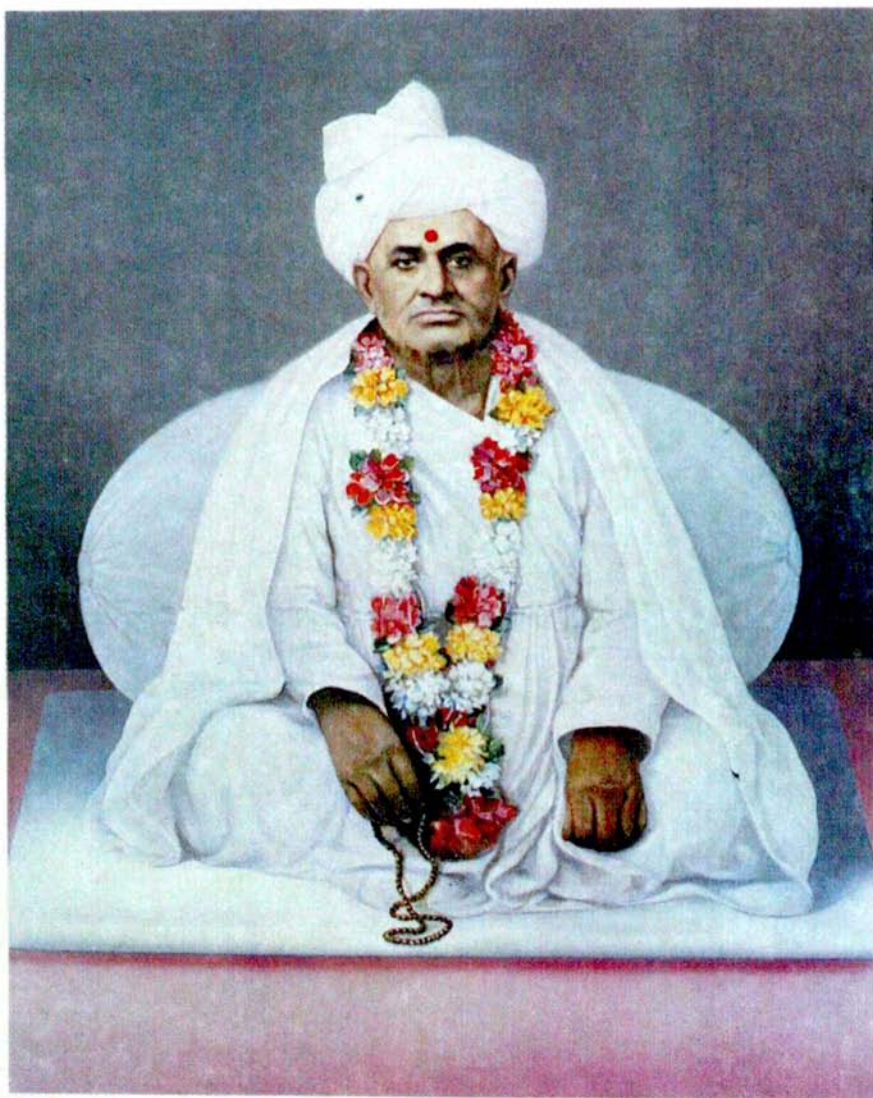
Printed by
Vinay Offset
Mithakhali, Ahmedabad

Supreme Lord
Shri Swaminarayan

Dedication

We offer the flowers of faith and
devotion in the form
of this omnibeneficient series of
books to the lotus
feet of extremely merciful Anadi
Muktaraj Param Pujya,
Shri Abjibapa, who was an
accomplished interpreter
of the ideal and divine philosophy
of Lord Swaminarayan,
the incarnate God, eternally
immanent and divine
in Personal form and the Master
of infinite Muktas
who have attained the ultimate
state of liberation.
Param Pujya **Bapashri** spread the
supremacy of Lord
Swaminarayan in all directions,
made many devotees
experience the highest state of
Anadi Mukta, the
state of an ideal perfection, and
thus obliged the
entire mankind by bringing light
and divine joy of the
Supreme Lord Shri Swaminarayan
on the earth.

Anadi Mahamukhtaraj
Shri Abjibapashri

We Believe

Shri Swaminarayan Divine Mission intends to bring out a series of books that will not only benefit the entire mankind but also enrich the lives of the people by offering them what is best in Indian thoughts and culture.

In this age of reason, the span of higher education is expanding day by day. The basic aim of higher education is to establish highest moral standards and to inculcate ethical values in life. The highest value and the loftiest goal of life is to experience the supreme joy which comes through communion with God. We hope the readers will find this series very useful in the achievement of these ultimate goals.

In a time, when the span of higher education, science and technology is continuously expanding, we want to mould them in such a way that they do not merely remain the means of producing material wealth and physical comforts, but should be best utilised for the inner development and spiritual perfection of mankind. Moreover, let us not forget that the final stage and purpose of evolution is to develop our self steadily and finally get immersed in the divine happiness of Supreme Lord.

Man has been gifted with an innate

ability to develop continually to attain the divine bliss. This shows that we can strive together and create such social, economic and political conditions as are conducive to an unhampered spiritual progress and sublimation of life. To accelerate this process, we shall have to prepare literature, that inspire and assist the seekers of the divine pleasure.

For the social betterment and spiritual enrichment of the human society. Lord Shri Swaminarayan has established a universally acceptable, comprehensive philosophical system. It's a path of pure knowledge which elevates our soul and helps us attain oneness with the Supreme Lord. Vachanamrūtam and Shikshapatri, are two great classics, containing the essence of the ideal philosophy of Shri Swaminarayan. In a simple but lucid and convincing language, Lord Shri Swaminarayan has tried to spread His message through these two great spiritual works. He also inspired His saints and seers, His liberated householder devotees and scholars to compose plenty of work expressing their own spiritual experiences, to contribute to the understanding of His percepts, which are beneficial to the whole of mankind.

These books contain the quintessence of the Indian view of life and they also teach the

real art of living. Whether one belongs to the East or the West, each one of us will find this series useful as a spiritual guide leading us on the path of divinity, satisfying our longing for the touch of the Divine. Here, through this series, an attempt would be made to show how one can develop one's own self to attain oneness with the Lord Supreme. We are confident that the reading of this literature will help us overcome all conflicting deformities of modern life and usher in an era of peace, harmony and tranquillity.

We will incorporate in this series all positive and constructive ideas and religious tenets which are in consonance with our ideology and objectives.

In order to reach readers in different parts of India and abroad, we hope to publish this series, not only in Gujarati but also in Hindi, English and other languages.

We are hereby seeking everyone's active co-operation and assistance for the success of the Mission's activities. We pray for the divine grace of Lord Shri Swaminarayan to lead us and guide us in this great endeavour of ours.

V. S. 2043
Shri Hari Jayanti
April 18, 1986
Ahmedabad.

Humblest of Humble
Narayanbhai G. Thakker
Founder President
Shri Swaminarayan Divine Mission

To the Reader

This booklet presents a collection of 150 divine pearls compiled by Rev. Shri Narayanbhai G. Thakker from the holy speeches and sermons delivered by Anadi Mahamuktaraj Shri Abjibapashri, an unparalleled great saint of Supreme Lord Shri Swaminarayan.

The words which came out of the lotus-mouth of Shri Abjibapashri pulsate with divine vibrations. These have been a source of spiritual inspiration to all those who are desirous of realisation of God.

These quotations originally in Gujarati have been translated in English for the benefit of English-speaking people all over the world.

We feel very happy to place these sacred jewels of wisdom in the hands of all those interested in walking on the path of peace, happiness and ultimate salvation.

Samvat 2051
Prabodhini Ekadashi
13 November, 1994

Publication Committee
Shri Swaminarayan Divine Mission
Ahmedabad

મૂર્તિમાં જોડાવાની લટક શિષ્યા વિના હોઈ જપ, તપ
હરે તો તેનું ફળ તો મળે, પણ મૂર્તિ રાખ્યા જેવું કામ
ન થાય.

Prayer and penance, meditation and
chanting of mantra offered without a
burning desire to be one with Murti
may bear fruit of the action, but it can
never bring peace or bliss that one
experiences at the height of oneness
with God in personal form.

મૂર્તિ ધારતાં જુદાં જુદાં અંગ દેખાય પણ સળંગ
મૂર્તિ ન દેખાય ત્યાં સુધી ધ્યાનની લટક આવી નથી
એમ જાણવું. જો દેહથી નોખું પડતાં આવડે તો
સમગ્ર મૂર્તિ જેમ છે તેમ દેખાય.

So long you see the different parts of
Murti in your meditation, and miss
the whole -the revelation of the
indivisible Supreme Lord Shri
Swaminarayan, your meditation is
lacking in devotion. He who knows
how to uncover the Atman and free
himself from the bonds of body
stands firm in his realisation of Murti.

દેહ પડવાનો સમય આવે ત્યારે ધામમાં ખરે ઘેર
મહારાજ પાસે જાવું છે એમ જાણીને રાજી થાય તો
પરિપક્વ નિશ્ચય જાણવો.

At the last hour of leaving this body,
if one feels elated thinking that one is
returning 'Home' to meet Maharaj,
know him to be steadfast in his
realisation of God.

મહારાજની દિવ્ય મૂર્તિનું સુખ ભોગવવું તે જ
અક્ષરધામમાં સેવા કરવાની છે.

To experience the divine joy of being
in communion with the luminous
Murti of Maharaj is akin to serving
Him in Akshardham.

જેમ દત્તાત્રેયે સર્પ, સમળી આદિમાંથી ગુણ લીધો
તેમ આપણે પણ સંત-હરિભક્તોમાંથી ગુણ લેવો.

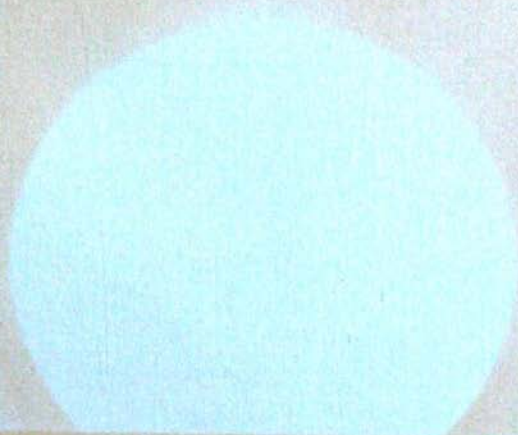
The way Dattatreya became
enlightened by observing the cobra,
the kite etc., we too should grow
wiser by cultivating kinship with the
saints and devotees.

ત્યાગીને જડમાયા જે દ્રવ્ય અને ચૈતન્યમાયા જે સ્ત્રી
તેનો જોગ થાય તો કાળો સર્પ વળગ્યો જાણવો.

When an ascetic comes in contact
with inanimate 'Maya' called wealth
or animate 'Maya' called woman, he
should realise that he is in the
stranglehold of a deadly cobra.

સારા-નરસા વિષયના જોગે કરીને જેનું મન ટાઢું ઉનું
ન થાય તેને પરમ ભાગવત સંત જાણવા.

One who is not elated by prosperity
nor dejected by adversity is the true
Param Bhagvat saint.

આપણને હોઈ દોષ નડતા હોય તો શ્રીજીમહારાજને
અને મોટાને સંભારીને નિરંતર પ્રાર્થના કરવી એટલે
તમામ દોષ ટળી જાય.

If something agitates your mind
or makes your life miserable,
remember Shreeji Maharaj and His
Brahmanised saints in your prayers
and all your sorrows shall subside
and all your agonies will end.

મૂર્તિ ભૂલીને એકલું કાર્ય સંભારે તો તે હણ
ફગાવીને ફરકા રાખ્યા જેવું છે.

To remain engrossed in our
mundane work and ignore the Murti
of our Lord is akin to preserving the
husk and discarding the grains.

મૂર્તિ સિદ્ધ કરી હોય તોપણ તેને પરમ એકાંતિક
તથા અનાદિમુક્તનો જોગ જોઈએ, કેમ કે ભોમિયા
તો તે જ છે. તે મહારાજના સુખની પ્રાપ્તિ કરાવે.

Those who have realised Murti
-God, they also need guidance
from the Param Ekantik and
Anadimuktas, the liberated ones.
For they are the guides and they
alone can help them attain the
bliss of God [Maharaj].

મહારાજની આજ્ઞા લોપાય તો અપમૃત્યુ થયું જાણવું.
ભગવાનના ભક્તને આજ્ઞા લોપે તેટલું દુઃખ અને
પાળે તેટલું સુખ.

One who violates or transgresses
the commandments of Maharaj is
said to have died an unnatural death,
a death beyond redemption. To a
devotee of God, happiness lies in the
observance of the injunctions of God,
and pain in the breach of the same.

આજ મુક્ત દ્વારે શ્રીજીમહારાજ સત્સંગમાં સુખ
આપે છે, માટે જીવે કલ્યાણ માટે મોટા મુક્તના
વેચાણ થઈ રહેવું.

In present times, Shreeji Maharaj is
bestowing His divine grace on the
Satsang-fellowship through His
Muktas. Therefore, those who are
seeking the ultimate salvation should
dedicate their lives to the service of
the great Muktas.

જેને મૂર્તિનું સુખ લેવું હોય તેને તો બધી તાણાતાણ
મૂઠી મહારાજનું ધ્યાન કરવું.

Those who aspire the bliss of God
should free themselves from all the
strife and struggles of life and
meditate devoutly upon the luminous
Murti of Maharaj.

જળે જળે ડમળ ન હોય અને વને વને અગર ન
હોય, તેમ ઘેર ઘેર આવા મુક્ત ન હોય. માટે આવા
જોગમાં મૂર્તિ સિદ્ધ કરી લેવી.

The way a lotus does not grow in every pond or lake, and the agar-tree is rare in the woods, every home cannot boast of being the dwelling place of great Muktas like us. Therefore, the seekers must seek our guidance to realise God.

જેમ પારસથી લોઢું સોનું બને તેમ અનાદિમુક્ત
થઈ અનાદિમુક્તની સ્થિતિ પમાય, તે વિના
ન થાય

The way philosophers' stone
transmutes metal into gold, the state
of Anadimukta can be attained
through communion with the
Anadimuktas alone.

ઝાડ, પહાડ, વૃક્ષ, વેલી આદિ જે જે મહારાજ તથા
મોટા મુક્તની દ્રષ્ટિએ પડે તેનાં પણ ધન્ય ભાગ્ય.

Blessed are those trees, mountains,
hills, shrubs, vines and creepers etc.
who have had the great fortune of
being touched or seen by Maharaj
and His Brahmanised liberated
Muktas.

જેને પોતાના દોષ ઓળખાય ને પસ્તાવો કરે ને માફી માગે તેને ધન્ય છે. મોટા સાથે મન જોડે તો પોતાની ભૂલ ઓળખાય, પાત્ર થવાય ને જીવમાં બળ આવે.

Blessed are they who see their sins, identify the evil; expiate and pray for mercy. He that seeks the company of the great and counsel of the God-realised souls can see his faults, correct his errors and innerly emerge stronger in the battle of life.

દેખાવનો સત્સંગ ન કરવો. મહારાજ તથા મોટાના
વચન પ્રમાણે નિયમ, ધર્મ પાળ્યા વિના ન ચાલે.

Do not pretend to be a devotee
or a satsangi; adhere to the
commandments of Maharaj and act
accordingly. Listen to the words of
the spiritually accomplished soul and
never transgress the laws of the
Lord. Discipline must be maintained
at any cost.

આ સત્સંગમાં મોટા ઉઠેવાતા હોય ને વાતો કરતા
હોય, પણ પાછી વૃત્તિ ન રાખે તો ખોટ રહી જાય.

Even within the satsang those who
claim to be spiritually great and
exhibit scholarship and command
others, may not be worthy of our
reverence if their mind is not fixed on
the Murti of Maharaj -with all their
apparent spirituality they are the
poorest.

સુખિયો કોણ? તો જે મહારાજની મૂર્તિ રાખે,
સાધુતા ખરી રાખે ને સત્સંગમાં દાસભાવે વર્તે તે.

Who is the happiest man? One who
is totally absorbed in the Personal
Form of Maharaj and seeks Him
through right conduct and humility in
satsang, is the happiest man.

હેત ડરવા જેવા એક ભગવાન ને મૂર્તિમાં રહેનારા
અનાદિમુક્ત છે. ખીજે હેત રહે તો જાણવું જે જીવમાં
રોગ છે.

Our object of love and devotion can
be either our God or the Anadimukta
who forever dwells in the luminous
Murti of Maharaj. When a man
wanders away from them he comes
to grief. Deviation is the sure sign of
a diseased soul.

મુક્ત સદાય પ્રત્યક્ષ રહે છે, આવતા-જતા નથી,
પણ મનુષ્ય દેહે કરીને પ્રત્યક્ષ છે તો ખોલે છે જમે છે,
સેવા અંગીકાર કરે છે ને વાતો કરીને સુખ આપે છે.

Muktas dwell eternally in our midst;
they do not come or go; they are not
transient. But when they manifest
themselves in human form, they talk
to us, partake our food, accept our
service and bestow happiness upon
us with their words of wisdom.

ઐશ્વર્ય, ચમત્કાર, પરચા કે સમાધિ -એ કાંઈ અખંડ
ન કહેવાય, એમાં કાંઈ નહિ; સુખ તો મહારાજની
મૂર્તિમાં જ છે.

Affluence, miracles, mystification
will not mean anything; they do not
last long; they are ephemeral. Seek
happiness in the divine Murti of
Maharaj, for He alone can lead us
unto real happiness.

જેમ નદીમાં પાણી રેડીએ તે પાણીને નદી દ્વારા સમુદ્રમાં એકતા થાય છે, તેમ મુક્તને વિષે આપોણું ડરવાથી શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિમાં એકતા થાય છે.

The way water we pour into a river flows into the ocean and merges with the sea, the service offered to a Mukta ultimately reaches our Lord and by identifying ourselves with the Mukta we merge in the Murti of Shreeji Maharaj, retaining Master-Servant relationship intact.

ગૃહસ્થ સત્સંગી હોય તેને ખરું કુટુંબ આ સત્સંગ
જાણવો.

To a householder devotee, satsang
is the real home.

આપણા દેહનો કોઈ નિર્ધાર નથી. માટે મોટા દર્શન
દેતા હોય ત્યાં સુધી સમાગમ કરી લેવો.

As life grows shorter with the
passage of time, seek communion
with the righteous and the great so
long as they dwell in our midst.

શ્રીજીમહારાજના અનાદિમુક્ત કઠણ વેળાએ
જીવની વહારે ચડે છે અને વાંકગુના સામું
જોતા નથી.

Anadimuktas devoted to the service
of Shreeji Maharaj condone all our
crimes and ignore our faults and
come to our rescue in difficult times.

અનાદિમુક્ત નહાતા હોય તે પાણી મહિમાએ
સહિત માથે ચડાવે તો તેનાં પંચ મહાપાપ
ખળી જાય.

If you collect the water used by
Anadimukta for his bath and with his
glory at your heart, sprinkle it on
your head, of all the 'five deadly
sins' you will be absolved.

એક તો વિદ્યાએ કરીને મોટાઈ હોય ને એક તો
વયે કરીને મોટાઈ હોય પણ મૂર્તિમાં જોડાય
તે મોટપ ખરી.

Eminence is attained through
knowledge and eminence may
increase with age but real eminence
is reached through absolute spiritual
absorption in the Murti of Maharaj.

નિરંતર મહારાજની મૂર્તિનું ચિંતવન ઝરવાથી
ગમે તેવા ડામાદેડ શત્રુ ખળિયા હોય તોપણ
વશ થઈ જાય છે.

If the mind is constant in
contemplation of the Murti of
Maharaj, however formidable and
destructive the passions (inner
-enemies like lust etc.) may be, they
will be overpowered and crushed.

સમાગમ કરતાં અવગુણ આવે તો જેમ કાંડરી
ઘડાને ફોડી નાખે તેમ આપણા જીવનું બગડી જાય.

The way a pebble smashes the pot,
to see flaw in the great while we
are in their company contaminates
our life.

મહારાજના મુક્ત છે, તે તો અમૃતના ઝાડની પેઠે છે, તે જ્યાંથી ઉપયોગમાં લો ત્યાંથી અમૃત; તેમની સેવા-સ્પર્શ વગેરે અમૃત છે.

The Muktas of Maharaj are like the Nectar-Trees; pick any part of this tree, it will rejuvenate your life. To serve or come in contact with such Muktas is to taste the nectar.

જેમ ડાયની પૃથ્વીમાં સૂર્ય દેખાય તેમ અંતઃકરણ
યોગ્યું થાય તો શ્રીજીમહારાજ સાક્ષાત્ બિરાજે.

If the mirror is clean, we can see
the reflection of the sun, if the
conscience is clean and free from
all delusions, Shreeji Maharaj
deems it fit to dwell in it.

ભગવાન પુરુષોત્તમે આપણો હાથ ઝાલ્યો છે તે
તેમના હાથમાંથી મૂકાવી ન દેવો એટલે તેમની
નાની મોટી આજ્ઞા લોપવી નહિ.

Lord Purushottama is leading us
by hand, let us not reject His
help and go astray by ignoring
or transgressing His injunctions
and advice.

માછલાંને જેમ જળ એ જ જીવન છે તેમ જીવ જો
અનાદિમુક્તને વિષે એકાત્મપણું હરે તો તે માયાને
તરીને પુરુષોત્તમ ભગવાનના સુખમાં રમે.

The way water is life to fish, an
Anadimukta should be to man;
we can swim through the sea
of Maya-delusions and reach
the shores of salvation -Lord
Purushottama by surrendering
ourselves to His Anadimukta. To
identify ourselves with Anadimukta
is to be one with God.

સ્વભાવ જીત્યા વિના મહાપ્રભુજીના સુખની ઈચ્છા
રાખવી તે તો વલખાં છે.

Without subduing our passions, the
desire for the divine grace of
Mahaprabhuji is waiting in vain.

‘નીચી ટેલ મળે તો માને મોટાં ભાગ્ય જો.’ માંદા સાધુની સેવા કરવી, મંદિર વાળવું, ખાડા ધોવા એ બધી નીચી ટેલ કહેવાય.

Meaner the job, greater is the reward. To nurse a sick sadhu (ascetic), to sweep and clean a temple and to wash toilets etc. are considered to be lowly jobs.

શ્રીજીમહારાજના સુખરૂપ અમૃતના સમુદ્રમાંથી એક
ચાંચ ભરી હોય તોય અમર થઈ જવાય, પણ
ભરતાં આવડવી જોઈએ!

If we can have a drop of nectar from
the ocean of Shreeji Maharaj's
grace, we will become immortal. But
we will have to strive hard to be
worthy of that one redeeming drop.

જેમ અર્જુને પક્ષીની એકલી આંખ જ દેખી, તેમ
આપણે એક મૂર્તિ જ જોવી; મૂર્તિ વિના કંઈ છે જ
નહિ એમ સમજવું.

The way Arjuna the archer
concentrated upon the eye of the
bird, we too should forget everything
else and concentrate upon the Murti
of Maharaj.

જ્યાં સુધી હામ, હોધ, લોભ, માન આદિ હોષનો દોર્યો દોરાય ત્યાં સુધી રાંડ અને એ દોષને જીતીને તેથી રહિત થાય તો રાજા.

Pauper is the man who allows himself to be led and allured by enemies such as lust, anger, avarice, fame etc. Monarch is he, who overcomes all these evils and conquers them.

મૂર્તિમાં રહે તેને મારું નહિ, તારું નહિ, સાધુ નહિ
ગૃહસ્થ નહિ, ડાંઈ જોઈએ નહિ. એક મૂર્તિ જ રહે.

One who is in communion with God rises above the dichotomy of 'mine' and 'thine'; an ascetic and a householder. To the serene one absorbed in Murti, such distinctions have no meaning. He has one aim, one desire and one goal -the divine Murti of Maharaj.

જીવના સ્વભાવ એવા અવળા છે કે જો તેને અધર્મમાં માન-સત્કાર મળે તો મોટાનો સમાગમ મૂકી દે ને અધર્મમાં માને કીરીને બંધાઈ જાય છે.

Man's mind is such that if he is honoured in hell he will quit Heaven; if bad people pamper him, he will part company with the good (great) and his little ego will enslave him.

ભગવાં કપડાં પહેર્યે શું થાય? જીવાત્મા ભગવો
થાય અને મહાપ્રભુજીમાં જોડાય તે ખરું.

What's the use of wearing the
saffron coloured clothes of an
ascetic? The soul must renounce
and absorb itself in Mahaprabhuji.
To unite with God is to renounce.

જેમ સમુદ્રમાં ધૂળ, ઝાંડરા કે બીજી વસ્તુ ડોઈ નાખે
તે દેખાય જ નહિ તેમ મૂર્તિમાં વૃત્તિ રાખતાં રાખતાં
પિંડ, પ્રત્યાંડ ડાઈ ભાસે જ નહિ.

The way an ocean submerges dust,
pebbles and other objects and yet
remains serene and unaffected,
those whose mind is absorbed or
totally submerged in the Murti of
Maharaj are cut free from the bonds
of body and Brahmand. He remains
untouched by actions and desires.

જેમ કોઈને પોતાનો દીકરો મરી જાય તો શોક થાય
છે તેમ મહારાજની મૂર્તિમાંથી નોખું પડાય તો કેટલો
બધો શોક થવો જોઈએ?

If the loss of our child remains
inconsolable, separation from the
Murti of Maharaj should always be a
more agonizing experience.

કામ વ્યાપે ત્યારે યમ-રાક્ષસનો અવતાર આવ્યો
જાણવો ને ડોધ આવે તે ટાળો સર્પનો દેહ
આવ્યો જાણવો.

Lust breeds the agent of death
-Yama and anger transforms us into
the poisonous cobra.

જો માયિત્ત વસ્તુ લાવવી હોય તો ગમે ત્યાં જઈને
પણ લઈ આવે, પણ મહારાજ જેવી દિવ્ય વસ્તુને
લેવાનો આગ્રહ રખાતો નથી.

We strive tirelessly to possess
the objects of sense gratification;
but we seldom try to be worthy
of receiving the divine redeeming
grace of Maharaj.

દેહ રાખવાનું જેટલું જતન છે તેટલું જો મૂર્તિનું જતન
ઝરે તો મૂર્તિ સાક્ષાત્ થાય.

If the Murti of Maharaj is taken
care of the way you take care of
your body, you will soon become a
God-realised man.

શ્વાન હાડકું ચાવે તે પોતાના મોઢામાંથી લોહી
નીકળે તેના સ્વાદે સુખિયો થાય; તેમ હામ, હોધ,
માનરૂપી હાડકાં ન ચાવવાં.

The dog while chewing a piece of
bone gets false satisfaction from
licking the blood oozing from his own
teeth. Therefore man should avoid
chewing the bones of lustful desire,
anger and false pride.

સંતના દ્રોહનું પાપ ભગવાનનો દ્રોહ કર્યા સરખું
અને સંતની સેવાનું ફળ ભગવાનની સેવા કર્યા
સરખું થાય છે.

To offend and hurt a saint is to
offend and hurt God; and to serve
a saint is to serve God.

જેમ માટીના વાસણમાં પાણી નાખેલ હોય, પણ
ઢાણું પડે કે પાણી નીકળી જાય તેમ પાત્ર થયા
વિના શ્રીજીમહારાજનું સુખ ટકી શકે નહિ.

The way a cracked pot cannot
contain water, the grace of Shreeji
Maharaj cannot be retained by those
who lack integrity and are not
spiritually accomplished.

આજ્ઞામાં વર્તે ને વર્તવે ને ઠરાવ સર્વે મેલે-મેલાવે,
એવાનો સંગ સદા રાખવો.

Always seek the company of those
who obey and inspire others to obey
the commands of God; always be in
the company of those who have
overcome their own desires and help
us put aside our own.

જ્યાં મોટા મુક્ત રહેતા હોય તે નૈમિષારણ્ય ક્ષેત્ર
કહેવાય. ત્યાં ધ્યાન-ધારણા જે જે કરે તે થોડું કરે
તોપણ ખરેખરી શાંતિ થઈ જાય.

Naimisharanya or the sacred woods
are, where the great Muktas dwell.
If you meditate even for a while at
such hallowed place, you will
experience genuine peace.

જેમ આપણા પગમાં ઝાંટો વાગ્યો હોય તેને ડાઢવો
હોય તે આપણા હાથમાં છે, તેમ શ્રીજીમહારાજની
આજ્ઞાં વિરુદ્ધ વર્તનરૂપ કુસંગનો ત્યાગ કરવો તે પણ
આપણા હાથમાં છે.

The way we can remove a thorn
from our foot, it is within our power to
discard the bad company that leads
us astray and prompts us to violate
the commands of Shreeji Maharaj.

મોટા પુરુષ પૃથ્વીમાંથી ચાલી નીકળે ત્યારે ખડુ જ
પસ્તાવો થાય માટે સમાગમ કરી લેવો.

When the God-realised souls
withdraw themselves from this earth,
we are left with our sorrows.
Therefore, let us seek their company
while they are in our midst.

મોક્ષનું દ્વાર ઉઘાડે કહેતા મોક્ષ કરે એવા સંત જ્યાં
હોય ત્યાં તેમનો સમાગમ કરવો એ દ્વારિકાની
યાત્રા કહેવાય ને તે સ્થળ તે દ્વારિકા.

Seek everywhere the God-realised
saints who lead us and help us attain
Moksha-salvation. To visit them is to
go on a pilgrimage. Dwarika is
where dwells a saint.

સાધુએ દ્રવ્યને તો વિષ્ટા તુલ્ય જાણવું. જો વિષ્ટાનો
સંકલ્પ થાય તો દ્રવ્યનો સંકલ્પ થાય એવી સમજણ
રાખવી.

When an ascetic desires for wealth,
he is consumed away by filth,
therefore he should look upon wealth
as the filth of the world.

કોઈકને આજ્ઞા ભોપ થઈ ગઈ હોય તો તેને શુદ્ધ
સત્વગુણમાં રહીને શાંતિથી કહેવું પણ કોપ તો
કરવો જ નહિ, કોઈ કરીને તેનો તિરસ્કાર ન કરવો.

If someone errs or violates the
commands of God, let us not lose our
patience or be severe with him. Tell
him not in anger, discard him not
with contempt. Despise him not,
reject him not but win him back
with love and compassion which
characterise Satvaguna.

આજ્ઞા પાળે તો મહારાજ ને મુક્ત વગર ખોલાવે
આવે, પણ એમ ન જાણવું જે એ હતા ત્યારે હતા ને
હવે નથી, સદા સાથે જ છે એમ સમજવું.

If you fall not, out of the way of God,
even if you call him not, Maharaj
and His Muktas will always be with
you without seeking: Know that the
redeemer is always with you
because He is beyond the confines
of 'is' and 'was'.

પરમ સુખ પામવા સારુ આગળ સંતો ગોળા
ખાઈને તથા ભૂખ, દુઃખ, ટાઢ, તડતો, વરસાદની
ધારાઓ સહન કરીને દાખડો-સમાગમ કરતા
-એવો ખપ હતો.

In the past, the saints and seekers
of supreme joy used to endure pain,
hunger, heat and cold. They would
swallow the 'balls' of clay to quench
their hunger and face torrential rain
to seek communion with God and His
brahmanised saints. Such was their
spiritual quest that nothing could
deter them or dampen their spirit.

જીવ લગાર કામમાંથી નવરો થાય તો સૂઈ રહે કે
ગપ્પા દે, પણ ભગવાન સંભારે નહિ, એવો
રમતિયાળ છે.

Man is such a strange creature that
he fills his leisure with idle gossip or
wastes his time in sleep but he will
not pay attention to his own spiritual
needs or remember God.

બાળકિયા સ્વભાવ રાખવા નહિ. બાલ્યાવસ્થાથી જ
વૃધ્ધાવસ્થાનાં ભાવ હાવવા, પણ યુવાવસ્થાના
ભાવ આવવા દેવા નહિ.

Don't be childish. We should
cultivate the wisdom and maturity of
the grown up people right from the
childhood. We should always guard
ourselves against the impulses and
recklessness of the youth.

ચોખ્ખા ચણક હુંદન જેવા થઈ રહેવું તો જ મહારાજ
ને મોટા રાજી થઈને સાથે ને સાથે રહે.

We should always be pure as gold.
Then only Maharaj and His Muktas
will always be with us and bestow
their joy upon us.

જે પંચ વર્તમાન લોપે તે જો ગૃહસ્થ હોય ને
ઠાડોરજીની સેવા કરે તો તેમાં લોભાઈને તે સેવા ન
લેવી. જ્યારે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે ત્યાર પછી સેવા લેવી.

A householder who is deeply
absorbed in his devotion and service
to God but negligent in the
observance of the Panch Vartman
-the five codes of moral conduct,
must repent. Unless he offers
penance for the breach of his vow,
we should resist the temptation of
accepting the offerings made by him.

આ જીવને જીવના વૈદ્ય (અનાદિમુક્ત) મળે તો આ
લોહમાંથી લૂખા કરીને મહારાજના સુખે સુખી થાય
એવા બળિયા કરી દે.

If the soul is treated by the divine
physician called Anadimukta, it will
be cured of all the diseases of the
mundane world. He will give us
strength and energy to receive and
enjoy the grace and happiness
offered by Maharaj.

હામ-હોધાદિહ શત્રુ છે તે જીવને માયારૂપી ક્યારામાં ફેરવે છે. ગાફલાઈ રહે તો એ ક્યાંય ઉપાડીને લઈ જાય એવા છે.

The enemies called lust, anger and other negative feelings turn us into the punk and junk of Maya -the delusions. If we do not remain alert or cautious, they will fling us into the void.

સમૈયા-ઉત્સવ ટાણે કાર્યમાં બહુ તણાવું નહિ;
સુખના આપનારા શ્રીજીમહારાજ સામી નજર રહે એ
જ સમૈયાનું ફળ છે.

Mere excitement or physical
involvement in religious festivals
and celebrations has no meaning.
The real joy or reward comes
from genuine rapport with
Shreeji Maharaj.

મોટા સંત કહે છે: અમારે તો અધમ જીવને પણ ઉદ્ધારવા છે, માટે તમારે માયા ટાળવી હોય તો મહારાજને ને અમને ભૂલશો નહિ.

The great saints and sages tell us, "We want to uplift the meanest and the lowliest, therefore, if you want to free yourself from the clutches of Maya -delusions, never forget even for a moment, Maharaj and us."

મુખેથી ભજન કહવું તેથી કંઠમાં ઉત્તમ, તેથી
હૃદયમાં ઉત્તમ, તેથી નાભિમાં ઉત્તમ અને તેથી પણ
સત્તારૂપ થઈને મૂર્તિ ધારવી તે ઉત્તમ છે.

It is great to sing orally in praise of
God, better to do so from the throat,
but still better it is to remember
Him with all our heart, and richer still
is to make Him dwell in our
conscience. However, nothing can
surpass the mode of worship in
which one is totally immersed in
the Murti of Maharaj.

દેહનું સુખ ભેળું રાખવું અને મૂર્તિનું સુખ લેવું તે કેમ
બને? તે થાય નહિ.

It is not possible to experience and
receive the divine bliss of Murti
without foregoing the cravings for
physical comforts and joys.

મોટાની સ્થિતિ બહુ જબરી છે. આ લોહના ભાવ
દેખાડે છે તે પણ અનંતના સમાસ અર્થે છે. એમની
સ્થિતિને સંભારે તો હામ-હોધાદિહ નડી શકે નહિ.

The ways of the God-realised saints
are unknowable, they are
perplexing. Their normal and
seemingly casual actions have
far-reaching meanings. All their
actions are aimed at helping us unite
with the eternal Supreme Lord. If
we can recall their spiritual state,
lust, anger and other debilitating
impulses will not affect us.

જીવને અવળો રસ્તેથી પાછો વાળીને શ્રીજી અને મોટા
મુક્તને વિષે જોડવો એ ખરો પરમાર્થ છે.

Charity lies in bringing back the soul
on the path of righteousness and
restore it to the love and devotion to
Maharaj and His great Muktas.

જેમ ડોઈઝને નોતરું દઈને પછી ટાણે જમાડે નહિ તો
ઢ્યવાઈ જાય, તેમ નિયમ વિનાની માનસી પૂજા
પણ એવી છે. તે મહારાજને ન ગમે.

If you invite a man to dine with
you and he is not served at the right
hour, he will feel hurt. Likewise
irregularity in Mansi Pooja fails to
please our Lord.

આપણા દ્વેષીને જો આપણા જેવું કામ પડે
તો તેના ફત્ત્વા સામું ન જોવું. આપણાથી બંને
તેટલું સાચા દિલથી સારું કરવું એવી ભગવાનનાં
ભક્તની રીત છે.

Even our rival or an opponent when
asks for help, we should forget his
wrongs and extend all our help with
truest heart. To do a good turn to
one's own opponent is the mark of a
real devotee of God.

આ જીવ પોતાના સ્ત્રી-છોકરા સારુ જેટલો દાખડો
કરે છે તેટલો ભગવાન સારુ કરે તો કેવડું સુખ પ્રાપ્ત
થાય?

If we can toil and strive as much to
please our God as we do to please
our wife and children, our rewards
will be the richest and our joy will
know no bounds.

આપણે તો અખંડ એકતાર મહારાજમાં જોડાઈ જાવું;
સ્વાસોચ્છવાસ તેમને સંભારવા એટલે બધુંય દુઃખ
ગયું.

To end our sorrows and to overcome
our strife, we should become one
with Maharaj and remember Him the
way we breathe without halt.

શુભ વાસના પણ નડે, માટે સર્વ પ્રકારની વાસના
ટાળી એક મહારાજની મૂર્તિ રાખવી.

Even a good or positive impulse can
obstruct our spiritual progress,
therefore we should discard all
impulses and seek joy in the
Murti of Maharaj.

વાતચીત ઊરતાં તથા પ્રશ્નઉત્તર ઊરતાં રજ-તમનો
ભાવ આવે તો શબ્દ સર્વે વ્યર્થ થઈ જાય, ડોઈને
સમાસ ન કરે.

While conversing or while asking questions and giving answers our language should not be coloured by either rajo-guna or tamo-guna [lust and anger]; because the words so coloured by these attributes not only prove to be substanceless but they will also fail to sustain one's faith in God.

ગૃહસ્થ હોય તેમણે તો શ્રીજીમહારાજ સુખેથી
સાંભરે એટલો જ વ્યવહાર કરવો, પણ વ્યવહારરૂપ
થઈ જવાય એવા વેગે સહિત વ્યવહાર ન કરવો.

The householder should organize and conduct the affairs of life in such a way that he finds time to remember and pray to Shreeji Maharaj. The affairs of life, however absorbing and pleasing may be, should not be allowed to consume and claim all our time; one should never become the slave of his own activity.

જે શ્રીજીમહારાજની બાંધેલી મર્યાદારૂપ આજ્ઞા
ન પાળે તો એ સાધુયે ન હોવાય ને સત્સંગીયે
ન હોવાય.

A man who transgresses the
self-restraining moral injunctions
prescribed by Shreeji Maharaj is
neither a true ascetic nor a
devout Satsangi.

ભડિત કરતાં જો ઈર્ષ્યા આવે તો ભડિત નિષ્ફળ
જાય.

Devotion dies as soon as it is
enveloped by envy; faith fails when
desire overtakes.

જેને મહારાજનું સુખ વહેણું લેવું હોય તેણે ઝામ,
હોધ, ઐશ્વર્ય, પ્રસિદ્ધિ, યશ, કીર્તિ તેમને ભાગિયા
રહેવા દેવા નહિ.

Those who are eager to receive the
grace of Maharaj at the earliest
should part company with evils
called lust, anger, wealth, fame,
power and other ego inflating
passions.

અધિહારની, વાણીની, ભણતરની, દ્રવ્યની એવી
અનંત પ્રકારની મોટપો -તે સર્વે દુઃખદાયી ને
બંધનહારી છે.

The pride of dignity, the pride of
eloquence, the pride of education
and scholarship and the pride of
possessing wealth etc. enslave the
man and cause pain and sorrow.

દાસપણાનું, નિર્મનીપણાનું, નિર્ગુણપણાનું -એ
સર્વેનું માન ટાળીને એક મૂર્તિમાં જ વૃત્તિ રાખવી.

Overcome the sense of feeling superior -thinking that you are the greatest devotee, that you have conquered pride and ego and that you have renounced all the actions of senses. You must exercise self-control even while exhibiting your virtues. Master your moods and grow attached to the Murti of Maharaj.

મોટા સાથે જીવ જોડયો હોય તેનો દેહ અપમૃત્યુએ
ઝરી પડે તોપણ તેનું આત્મંતિઠ ઝલ્યાણ થાય.

If your soul is united with God
-realised Muktas and even if you die
an unnatural death, rest assured,
you will attain salvation.

માન પાપરૂપ છે ને સન્માન સર્પતુલ્ય છે.

If arrogance is a sin, yearning for admiration or felicitation is deadly as a viper.

જેમ બાળક તુચ્છ પદાર્થ સારુ રોયા કરે છે તેમ જીવ મહારાજનું સુખ મૂકીને સ્વાદ, માનાદિઉ પંચવિષયમાં પ્રીતિ રાખે છે તેથી મૂર્તિનું સુખ મળતું નથી.

The way a child cries to get trifles, the ignorant man prefers sense-objects to the divine grace of Maharaj and therefore he never experiences the bliss that comes from communion with Murti.

ઘાટ ઉપડે તેને સમાવે તે સંત હહેવાય ને ન ઉપજે તે
ભગવંત એટલે ભગવાન જેવા હહેવાય.

One who can subdue thoughts and
passions is called a saint, but God
-like are only those in whose hearts
desires or passions never rise.

લાખ જન્મ તપ કરે તોપણ કલ્યાણ ન થાય, તે
આજ પંચ વર્તમાન પાળવામાં કલ્યાણ. આ તો
બગાસુ ખાતા સાકરનો ગાંગડો મળ્યો છે.

Salvation which remains
unattainable even after offering
penance during the unbroken cycle
of innumerable births and deaths
can easily be attained through
observance of the Panch Vartman
-the five commandments of Maharaj.
It is like getting a lump of sugar
while yawning.

જેમ કુંપળો પાણી મળવાથી વધે છે તેમ જીવ
મોટાને જોગે વધતો જાય છે.

The way water helps tender shoots
to become leaves, the soul acquires
spiritual prowess through contact
with God-realised Muktas.

મહારાજ ને મોટા અદૃશ્ય હોય તેમને ખરા ભાવથી
સંભારે તો પ્રત્યક્ષનાં જેવું ફળ આપે.

Even when Maharaj and His
Muktas are not visible, if you
remember them with a devout heart,
you will feel their presence and
experience their bliss.

સ્ત્રી-પુરુષને પરસ્પર સહવાસ થાય અને એનો ધર્મ
રહે એવી તો આશા રાખવી જ નહિ.

One can never hope to remain
steadfast on the path of
righteousness so long one maintains
contact with women.

દેહે ઝરીને ગંગા જવાય કે ન જવાય પણ મૂર્તિરૂપી
ગંગામાં તો નહાવું જ.

If it is not possible for you to have a
dip in the Ganges you must at least
bathe in the Ganges of divine bliss of
the Murti.

સૂર્યને વાંસે રાખીને પડછાયો પકડવા જાય તે
હ્યાંથી પકડાય? તેમ મહારાજ ને મુક્તને મૂકીને
સાધન કરે તે હ્યાંથી પાર આવે?

With the sun at your back how can
you chase your shadow? How can
you reap the fruit of your spiritual
endeavour if you ignore Maharaj
and His Mukta?

વિવાહમાં લોહો માળોડસ્તંભરૂપ લાડડાને વધાવે છે,
પણ મહારાજને વધાવે તો હામ થઈ જાય.

At the time of wedding, people
venerate a piece of wood called
Manek-Sthambha. But if you
venerate Maharaj your work will
be accomplished without any hitch
or hurdle.

સાધનદશાવાળા ખાય, પીએ, સુએ, બેસે, તે બધું
દેહને આધીન થઈને થાય છે; તેમ મુક્તની બધી
ક્રિયા મહારાજને આધીન છે.

In the life of seekers the actions of eating, drinking, sleeping, sitting etc. are governed by the needs and commands of the body whereas the activities and actions of the Muktas are subject to the divine will of Maharaj.

વસંત ઋતુમાં આંખાનો મોર ડોયલ ખાય તો તેનો
કંઠ જેસી ગયો હોય તે ઉઘડે છે; તેમ પ્રહટ મહારાજ
ને મુક્તનો આશરો કરે તો તરત કલ્યાણ થાય.

During spring, if the cuckoo bird
eats the mango-blossoms, its hoarse
voice turns sweeter; likewise if
you refuge in the manifest Maharaj
and Mukta you will attain instant
salvation.

મૂર્તિ સંભાર્યા વગર ઉંચે સાદે રાગ તાલી ડીર્તન
ખોલે, વાજુંત્ર વગાડે કે ખોટો ખર્ચ કરે; પણ તેથી
કોડી જેટલીય ખરી કમાણી ન થાય.

Even if you sing full-throated
devotional songs and play
instruments or spend money on
celebrations without remembering
Murti, you will not earn merit
worth a penny.

બધા વિરોધ- 'હું' ને 'મારા'માંથી થાય છે. 'હું' ને 'મારું' તે જ માયા છે; ને માયા જ્યાં પેસે ત્યાં ભગવાન ભૂલાય.

All conflicts arise from 'I' and 'mine'; 'I' and 'mine' characterise Maya or delusions. God is forgotten the moment Maya enters and clouds our minds.

આ બધું ભગવાનનું જ છે અને ભગવાનને જ અર્પણ
કરવું જોઈએ.

We receive everything from God and
it should be offered to God with a
sense of gratitude.

સંપત મળવાથી વૈરાગ્ય ડળાય . છે અને
આપત્કાળથી સમજણ ડળાય છે.

Detachment and renunciation are
tested in prosperity whereas
adversity tests man's wisdom.

પોતાને જમવાની તથા પહેરવા ઓઢવાની વસ્તુઓ
શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિની પ્રસાદીની ડરીને વાપરવી.

The food that you eat and the
clothes you wear must be first
offered to Shreeji Maharaj. They
must be received as the sanctified
things from Him.

જમાડનાર ભક્તને અતિશે ભાવ હોય તો તેનો
ભાવ જોઈને ભગવાન એ માયિહ વસ્તુને દિવ્ય
નિર્ગુણ કરીને અંગિહાર કરે છે.

When a devotee offers food with
deep devotion and love to God, the
Lord transforms the gross into a
thing divine, devoid of all attributes
and accepts it.

જપ, તપ, તીર્થ, વ્રત, હોમ, હવન, યજ્ઞાદિ કરે પણ જેમ ફળ વિનાનો આંખો હોય તેમાં ફળ ન આવે, તેમ મૂર્તિ વિનાનાં સાધન સર્વે વાંઝિયા ઝાડ જેવાં છે.

The rites and rituals of chanting the name of God, offering penance, going on a pilgrimage, observing holy vows, lighting holy fire, performing yagna without faith in Murti are as useless and meaningless as the barren mango tree.

નાવનો એટલો વિશ્વાસ રહે છે કે બેઠા પછી નક્કી
હાંઠે ઉતારશે, તેમ મોટા મુક્તનો એટલો વિશ્વાસ
રાખવો કે તે નક્કી મહારાજના સુખમાં પહોંચાડશે.

If a boat can ferry us across a river
and safely land us on the bank, rest
assured, great Muktas will lead you
to Maharaj and enable you to enjoy
the divine bliss.

માયિહુ દષ્ટિ પલટાઈને દિવ્ય દષ્ટિ થાય છે ત્યારે
માયા કે માયાનું કાર્ય નજરમાં આવતું નથી. એવી
અલૌકિક દષ્ટિ મોટા મુક્તના જોગથી જ થાય.

Once the film of delusions is removed
and the divine sight is received, we
no more see Maya or the things
created by it. We can acquire such a
divine sight only through communion
with great Muktas.

જીવને મનનું ગમતું ડરવાના ઘણા ડાળના સ્વભાવ
પડ્યા છે. તેથી દુઃખિયા વર્તે છે પણ મોટા મુક્તની
અનુવૃત્તિમાં રહે તો સુખિયા થઈ જાય.

Since ages, man has grown
attached and become addicted to
doing or possessing things which
please his senses and therefore
he finds life miserable. But if he
can obey the Muktas and follow
their advice, he will find happiness
all around.

જો જીવને હુંપાણું ટળી જાય તો સર્વે દોષ નાશ
પામી જાય. આત્મા શુદ્ધ થાય ત્યારે મહારાજની
મૂર્તિ દેખાય.

If the ego can be dissolved, all
confusions and delusions will end
and sorrows melt. Those who are
pure of heart can perceive the Murti
of Maharaj.

જ્યારે મોટાના જોગે કરીને અવયવ ન ફરે ને
મોટાનાં જેવા ગુણ ન આવે ત્યારે જોગ શું
કર્યો કહેવાય?

Even in the company of the
spiritually accomplished saints if
you fail to undergo a spiritual
transformation and imbibe the
qualities of the great, you have failed
to be in tune with the Infinite, you
have not grasped the meaning of
what they preach.

શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિરૂપી અમૃત મૂઝીને વિષ ન
ખાવું. મૂર્તિ વિના બીજું સર્વે વિષ જેવું છે.

We should never ignore the nectar
called the Murti of Maharaj and
swallow the poison. Everything that
is not associated with the Murti must
be treated as poison.

ષટ્શાસ્ત્ર ને અઢાર પુરાણ ભણાવે કરીને કાંઈ વળે
તેમ નથી. મોટા મુક્તનાં જોગમાં જ છતે દેહે મૂર્તિની
પ્રાપ્તિ થાય.

The study of six shashtras
(scriptures) and eighteen puranas
(sacred works) will avail not. You
can realise Murti while you are alive
only by establishing rapport with
great Muktas.

જેણે જેણે આજ્ઞા લોપી છે તે મોટા હતા તોપણ
ધર્મથી પડયા છે. માટે ચોખ્ખું વર્તવું.

Even those eminent religious leaders
who had transgressed the
commands of God had fallen from
the path of righteousness .Therefore
one should always remain pure and
vigilant in the matter of faith.

જોવા જેવા એક શ્રીજીમહારાજ છે અને દોહલી
વેળાના દામ અને ખરી વેળાનો ખજાનો છે.

What is worth observing or seeing is
Shreeji Maharaj alone; He is the
hard cash in crisis, and treasure in
the hour of need.

મહિમા વિનાની ભક્તિ અંતે નાશ પામે છે.

Devotion sans knowledge of glory of
God is a worship in vain.

આપણે તો 'સ્વામિનારાયણ ભગવાન' એ જ મંત્ર
અને એ જ જડીબુટ્ટી છે. એમ દઢપણે માનવું.

Let us firmly believe: Swaminarayan
Bhagwan is our only 'mantra' and
only panacea.

શ્રીજીમહારાજની અને મોટાની સમીપમાં રહેવાય
તેના જેવું એકેય ઔષધ નથી.

There is no greater remedy or
medicine than to stay close to
Shreeji Maharaj and His Mukta.

છોકરાંને અગ્નિ-જળાદિઉથી તેનાં મા-બાપ જાળવે
છે તેમ શ્રીજીમહારાજ આપણને કાળ, કર્મ, માયાથી
જાળવે છે.

The way parents protect their
children from water, fire and other
dangers, Shreeji Maharaj protects
us against the attack from the
delusions, time and action.

ભગવાનના ભક્ત હોય તેની વૃત્તિ તો ભગવાન
વિના બીજે રહે જ નહિ; જેને પરમેશ્વરમાં વૃત્તિ ન
રહે તે પરમેશ્વરનો ભક્ત કહેવાય નહિ.

A devotee is one whose mind is firm
in the devotion to God; one whose
mind roams restlessly in other
directions or deeds cannot be called
a bhakta.

ભગવાનની ડથા-કીર્તનાદિહરૂપી ચારો ડરીને પાછા
ભગવાનના સ્વરૂપરૂપી માળામાં વિરામ ડરવો; બીજે
જ્યાં ત્યાં વિરામ ન ડરવો.

After participating in the religious activities of katha-kirtan etc., one should rest in the luminous form of God; resting or relaxing at other places will not bring real respite.

નિયમ-ધર્મનું પાલન, ભગવાનના સ્વરૂપનો નિશ્ચય
અને ભગવાનના ભક્તનો પક્ષ -આ ત્રણ વાનાં
જેમાં પરિપૂર્ણ હોય તે પાડો સત્સંગી કહેવાય.

A true satsangi is one who has
attained perfection in the three
essential attributes of Bhakti viz.
observance of niyam-dharma -the
injunctions laid down by Maharaj;
firm faith in and irrevocable
knowledge of God manifest in human
form and deep attachment to God
and His satsangi devotee.

પાત્ર તો પોતાને જ થવું જોઈએ. આજ્ઞા, નિયમ
યથાર્થ પાળવારૂપ પુરુષ પ્રયત્ન કરે તો મહારાજ ને
મોટા મુક્ત પછી રૂપા કરે.

Each individual must strive to be
worthy to receive God's bliss and
this can be attained by appropriate
adherence to and observance of
the holy commands and divine
injunctions established by Maharaj.
Once we accomplish this, Maharaj
and His Muktas will certainly bestow
their grace and mercy upon us.

ગૃહી-ત્યાગીનો ડોઈ મેળ નથી; જેની સમજણ મોટી
તેને જ સૌથી મોટો હરિભક્ત જાણવો.

There can be no comparison
between a householder and an
ascetic; therefore, one who has
a greater understanding and
knowledge of the glory of God is a
greater devotee.

મહારાજ કહે છે: અમને અહંકાર ન ગમે. ભલે
પછી તે અહંકાર ભક્તિપણાનો, ત્યાગપણાનો,
વૈરાગ્યપણાનો, પ્રહ્લપણાનો, સમજણનો કે
વર્તમાન પાળ્યાનો હોય.

Shreeji Maharaj says, "We detest
pride and arrogance: pride of
devotion, pride of non-attachment,
pride of renunciation, pride of having
the attributes of Brahman, pride of
knowledge and even pride of
observing the Panch Vartman."

જ્યારે ઘણાંક મુનષ્ય ભગવાનના એકાંતિક
ભક્ત થાય છે ત્યારે કલિયુગને વિષે પણ
સત્યયુગ થાય છે.

When many people attain the state
of God's Ekantik Bhakta -state
of God-realisation, we can see
Kaliyuga [Dark Age] transformed
into Satyuga [Golden Age].

દરેક ક્રિયામાં શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિનું અનુસંધાન
રાખવાના અભ્યાસથી દિવ્ય સ્થિતિ થાય છે.

By cultivating the habit of keeping
Shreeji Maharaj witness to all our
actions and activities, we can attain
the divine state of spiritual
discernment.

શ્રીજીમહારાજ ને મુક્તનો એક જ ઠરાવ છે કે,
'જીવને માયાથી મુક્ત કરી તેના ચૈતન્યમાં મૂર્તિ
પધરાવી દેવી.'

Shreeji Maharaj and His Muktas
have one common goal: To free men
from the delusions of Maya and
install Murti in their illumined soul.

સત્સંગમાં ઘણાય આમ તેમ ભટકે છે, દાખડા ને
ઉજાગરા કરે છે, જપ તપ કરે છે, પણ મોટા મુક્ત
મળ્યા વિના મૂર્તિને પામવારૂપ કામ સિદ્ધ થતું નથી.

Within the Satsang itself, so many
people are seen wandering here and
there. They mortify the flesh and
spend sleepless nights. But so long
you do not come into the contact of
the Brahmanised Mukta, you will
never accomplish your goal of
reaching the Murti of Maharaj. All
your japa and tapa, meditation and
penance will be of no use without the
blessings of the Mukta.

જો ખજરદાર થઈને મોટાનાં વચન અધ્યરથી ઝીલે
અને તે પ્રમાણે વર્તવા માંડે તો મુક્તદશા વહેલી
પ્રાપ્ત થાય.

With total devotion and complete
awareness if you can catch the
undying truth which the God
-realised saints and Muktas utter,
and act accordingly, you too can
attain quickly the state of Mukta.

સમાધિ કરતાં અખંડ સ્મૃતિ તે શ્રેષ્ઠ છે, અને તેથી મૂર્તિનો સાક્ષાત્કાર થાય તે શ્રેષ્ઠ છે, અને એથી પણ મૂર્તિમાં રસબસ થઈ જવાય તે શ્રેષ્ઠ છે.

To remain ever-absorbed in the thoughts of God is better than trance, still better it is to have a glimpse of or communion with Murti but the highest spiritual state is that in which we are immersed in Murti and be one with our Lord.

સિદ્ધદશાવાળા જંગમ તીર્થનું કામ કરે, એટલે
જ્ઞાન આપીને મોક્ષ કરે, પણ ખીજો દેહ ધરવાનું
બાકી ન રાખે.

Those who are spiritually accomplished i.e. those who have attained 'Siddhadasha' are the walking places of pilgrimage; they live in our midst, impart true knowledge and help us attain salvation i.e. break the cycle of birth and death.

મોટા મુક્ત મૂર્તિનું સુખ જીવને આપે તો ખરા, પણ
એ સુખ ઝીલનાર શુદ્ધ પાત્ર ન હોય તો પાછું
મૂર્તિમાં જતું રહે.

The Brahmanised Mukta will
bestow the grace of God on the
seeker, but it will not last long if the
receiver is not pure enough to retain
it. It will go back to Murti if your
heart is unclean.

દેહમાં ડાળનું વિષમપાણું આવે ત્યારે
'સ્વામિનારાયણ', 'સ્વામિનારાયણ' નામના
મહામંત્રનો જપ કરવો તો તે વિષમપાણું દૂર
થઈ જાય.

When the soul is oppressed by
the thoughts of death or other
adversities, you will be able to
overcome your sorrow and end
the oppression by chanting the
'Maha Mantra' of Swaminarayan-
Swaminarayan.

મુક્તના જોગ વિના અંતર ખુલ્લાં કરી શકે એવું કોઈ સાધન કે વિધિ નથી. માટે મુદ્દો હાથ આવ્યો હોય તે વંજાવવો (ખોવો) નહિ.

None other than Mukta can open the door of our conscience; there is no other means or method of driving out our darkness. Therefore, we should never lose sight of a Mukta dwelling in our midst.

જેમ ચોખા ડાઢી લઈને ફોતરાનો ત્યાગ કરીએ છીએ
તેમ સાધને કરીને મૂર્તિ સિધ્ધ કર્યા પછી સાધનને
મૂઢી દેવાં એટલે તેનો ભાર-રાખવો નહિ.

The way we discard the husk and
keep the rice, we should drop all
means and methods of attaining
communion with God once we
accomplish our spiritual goal.

કેટલાક કહે છે કે આને મંદવાડ આવ્યો, પણ અમે તો એમ જાણીએ છીએ કે શ્રીજીમહારાજ સિવાય અન્ય પદાર્થમાં રૂચિ રહે એ જ મંદવાડ છે.

People say that a certain man has been ill, but to us illness or disease is that state in which man forgets Shreeji Maharaj and grows attached to other sense-objects.

નૈમિષારણ્યમાં જે વાવશો તે ઉગશે, અપરાધ કરશો તો તે ઉગશે અને સેવા કરશો તો તે ઉગશે. અહીં તમોગુણ કે રજોગુણને સ્થાન નથી.

In the fertile land of Naimisharanya whatever you sow shall grow; your crime against God and His creation, and your service to Him, both will bear fruit. Here one should transcend both tamo-guna and rajo-guna i.e. delusions and desires.

મહારાજ ને મુક્તને ભેળા રાખીએ તો ડોઈની ખીડ
ન લાગે ને ડોઈ મલિન તત્ત્વ પણ પાસે આવી શકે
નહિ. સૂરજ હોય ત્યાં અંધારું આવે છે?

Darkness does not descend where
the sun shines. Evil and fear can
never approach you if you have
Maharaj and His Mukta with you.

જેમ ઉમળનાં ફૂલને પાણીનો પાશ ન અડે તેમ
મોટાની સમીપે માયા પરાભવ ડરી શકે નહિ.

The way water does not wet a lotus,
maya or delusions cannot defeat
you if you are in the company of the
God-realised Muktas.

સત્સંગમાં કેટલાંક મોટા મુક્તનાં વચનમાં વિશ્વાસ
લાવીને પોતાનું કામ કરી ચાલ્યા જાય છે; ને કેટલાક
જુનાપણના માનવાળા તથા વિશ્વાસ વિનાના
ગોથાં ખાય છે.

In the satsang fellowship some
people with firm faith in the advice of
the Muktas readily reap the harvest
of their communion with the God
-realised souls and return home fully
satisfied, but others with false-pride
in the orthodoxy and doubts in
the manifest Mukta go to their
destruction or wander in vain.

મને, વચને ને દેહે ઉરીને ભગવાન સંબંધી શુભ
ક્રિયા કરવી તે ભાગવત ધર્મ છે, પણ એ ધર્મ
મુક્તના પ્રસંગથી આવે છે.

Bhagwat Dharma enjoins upon us
to perform and dedicate all our
actions of thought, word and deed
to God. We can attain this dharma
or sense of duty only through
communion with Muktas.

જેમ મોર ભેગા પીછાં શોભે, પણ મોર વિના પીંછાં
શું હામના? એમ હારણ મર્તિ વિના હોઈ વાત
પૂર્ણ ન થાય.

The way feathers have no beauty
without a peacock nothing is
complete without the divine Murti,
the cause behind all causes.

જે કોઈ પંચ વર્તમાન વિરુદ્ધ ક્રિયા કરે તે તો
કેવળ દંભી ને વિષયી જ છે. તેનો તો સ્વપયની પેઠે
ત્યાગ કરવો.

A man who acts against the five
commandments -Panch Vartman of
God is a lustful hypocrite; avoid him
and shun his company the way you
will avoid the filth.

સર્વ પદાર્થને વિષે તથા માન-અપમાનને વિષે
સમભાવ તથા સહનશક્તિ તે સંતતા જાણવી.

Even-tempered when honoured or
insulted, and tolerant of all is said to
be a saint.

મહારાજ ને મહારાજના મુક્તની રૂપા તથા
પુરુષપ્રયત્ન એ બે પ્રકારે અંતર શુદ્ધ થાય છે.

Serenity and inner-purification need
human effort and divine grace of
Maharaj and His Muktas.

એક ડોઘ, ખીજું માન, ત્રીજું ઈર્ષ્યા, ચોથું ડપટ જો એ
યાર વાનાં સંત સાથે રાખે નહિ, તો કોઈ દિવસ
એની આસુરી બુદ્ધિ થાય નહિ.

If one with constant awareness
never allows the four flaws called
anger, pride, envy and intrigue
to affect his mind, while in the
company of an accomplished saint,
he will never assume 'asuri-buddhi'
or evil mind.

જેમ ભમરો પુષ્પ ઉપર ગુંજારવ કરે છે અને સુગંધ લે
છે, તેમ સંત-હરિભક્ત મહારાજની મૂર્તિ સન્મુખ
રમે છે ને ડિલ્લોલ કરે છે.

The way honey-bees fly and buzz
over the flowers and collect
fragrance and nectar, saints and
devotees always remain happy and
rejoice in the presence of the
Murti of Maharaj.

મોટા સત્પુરુષ થકી અત્યંત નિર્વાસનિહ થવાય ત્યારે
જ પરમપદરૂપ અનાદિ મુક્તની સ્થિતિને પમાય.

When you free yourself totally from hankering after the addictions of sense-objects with the help of God-realised saint then only you can attain the Param Pada or the highest spiritual state of Anadimukta.

તીવ્ર વૈરાગ્ય, આત્મજ્ઞાન ને ભઙ્ગિતનું માન આવે
તેનામાં મોટા ગુણ નથી આવતા; પણ અતિશે
મોટા સત્પરુષના સમાગમે હરીને માન ટળી જાય તો
મોટા ગુણ આવે.

Pride of intense non-attachment
or renunciation, pride of self
-knowledge and pride of deep
devotion come in the way of attaining
great qualities or the real
enlightenment. One can get rid of
false pride and attain virtues through
communion with very eminent
Brahmanised saints.

સર્વ સાધનથી ધ્યાન કરવું એ ઉત્તમ સાધન છે પણ
શ્રીજીમહારાજના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થયા પછી ધ્યાન કરે
તો વિશેષ ન થાય.

Meditation is superior to all other
modes of worship but if we meditate
with right knowledge regarding
Personal Form of Shreeji Maharaj
and deep devotion to Him, nothing
will distract us from our meditation.

જાણવાર પોતાને દેહરૂપ માનીને વિષયનું ચિંતવન
થાય તો આખો દિવસ આત્મા સંબંધી કુરેલો વિચાર
નિષ્ફળ થાય છે.

Even for a moment if you slip into the
bonds of body and allow yourself to
be carried away by lustful desires,
your entire day's meditation and
knowledge of Atman acquired
through it will vanish in no time.

What does Shri Swaminarayan Divine Mission stand for?

With a view of translating the omnibeneficient divine message of Lord Shri Swaminarayan into action for the spiritual and worldly happiness of mankind:

- (a) We try to provide financial assistance to the needy without any discrimination and uphold the ideal of seva-sadavrat, selfless service.
 - (b) We are planning to establish and run health-centres and hospitals. We are offering assistance to institutions providing medical help to the people.
 - (c) We construct, develop and maintain temples and spiritual centres, commemorating great spiritual leaders with a view to bringing peace, happiness and divine joy to people.
 - d) We encourage creative activities aimed at educating people through literature and art.
 - (e) To satisfy the spiritual thirst of the devotees we want to establish and
-

manage libraries, research centres and museums or assist individuals and institutions involved in such activities.

- (f) We strive to achieve harmony and amity in our society by publishing books that enhance our cultural and spiritual life and take mankind on the path of progress and perfection and thus elevate man to the spiritual heights.

Therefore, we want

- (1) to undertake and organise activities aimed at strengthening and improving the moral standards which form the basis of our social life.
- (2) to launch programmes for the spread of universal brotherhood, social unity, fellow-feeling, amity, compassion that will end all discords and establish permanent peace; for without peace there cannot be progress.
- (3) to organise conferences to bring all the religions and warring groups on a common platform and strive for harmony among them for the social and spiritual welfare of mankind.

The Mission, through constructive programmes and spiritual activities, aims at total development of human society in order to make it worthy of receiving the divine bliss through communion with God.
